

Det gældende forbrugerftalebegreb foreslås samtidig videreført uændret.

Udvalget foreslår dog, at den gældende bestemmelse i forbrugerftalelovens § 1, stk. 4, om visse aftaler, der er indgået eller formidlet for en privat sælger af en erhvervsdrivende, udvides til også at finde anvendelse i tilfælde, hvor aftalen angår en tjenesteydelse eller er indgået ved fjernsalg.

Efter bestemmelsen i § 1, stk. 4, gælder lovens kapitel 2 og 3 - dvs. kapitlerne om forbud mod uanmodede henvendelser og om aftaler indgået uden for fast forretningssted - også for aftaler om køb fra ikke-erhvervsdrivende, hvis aftalen er indgået eller formidlet for sælgeren af en erhvervsdrivende, samt på erhvervsdrivendes henvendelser med henblik på indgåelse af sådanne aftaler. Bestemmelsen, der alene omfatter aftaler om køb af varer og således ikke aftaler om tjenesteydelser, stammer fra 1978-loven og er i bemærkningerne, jf. Folketingstidende 1977/78, tillæg A, sp. 740 f, begrundet med, at der i tilfælde, hvor en privat sælger anvender en erhvervsdrivende som mellemmand i forbindelse med aftalens indgåelse - f.eks. ved salg af brugte biler eller ved salg af kunst - i det væsentlige består samme behov for beskyttelse af køberen som i tilfælde, hvor den erhvervsdrivende selv er aftalepart. I begge tilfælde forhandler køberen nemlig med en professionel.

Baggrunden for, at fjernsalgsreglerne (tidligere postordrereglerne) ikke er gjort anvendelige på disse aftaler, og at bestemmelsen ikke omfatter aftaler om tjenesteydelser, er, at man ved den oprindelige vedtagelse af loven ikke fandt dette praktisk relevant, jf. Folketingstidende 1977/78, tillæg A, sp. 740 f.

Udvalget finder imidlertid, at fjernsalgsreglerne som følge af den markedsmæssige og teknologiske udvikling må antages at kunne have praktisk relevans også i tilfælde, hvor en erhvervsdrivende via et system for fjernsalg formidler en handel mellem to privatpersoner, og i sådanne tilfælde vil der på samme måde som ved aftaler indgået på anden måde kunne være et væsentligt behov for beskyttelse af forbrugeren. Det kan f.eks. være tilfældet for så vidt angår auktionssalg via internettet.

Der henvises til betænkningen side 100-102, 243-245 og 377-379.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag, herunder forslaget om at udvide lovens anvendelsesområde til generelt at omfatte aftaler indgået eller formidlet for en privat sælger af en erhvervsdrivende, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets §§ 1 og 3.

4.2.1.2. Undtagelser fra lovens anvendelsesområde.

Udvalget foreslår følgende generelle undtagelser fra forbrugerftalelovens anvendelsesområde:

Forsikringsaftaler omfattet af forsikringsftaleloven foreslås som nævnt i afsnit 4.1 undtaget fra forbrugerftalelovens område. De gældende regler om fortrydelsesret ved forbrugerforsikringer samt reglerne til gennemførelse af forsikringsbestemmelserne i direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser foreslås i stedet indsat i forsikringsftaleloven.

Det foreslås dog, at lovens regler om uanmodede telefoniske henvendelser fortsat skal gælde for henvendelser vedrørende *formidling* af forsikringsaftaler. Det indebærer, at der - på samme måde som efter gældende ret - er adgang til telefonsalg for formidlere af forsikringsydelser, jf. pkt. 4.2.2.2. Sådanne henvendelser er ikke omfattet af forsikringsftaleloven.

Herudover stilles der forslag om en undtagelse for aftaler indgået ved hjælp af vareautomater eller lignende automater samt aftaler om brug af offentligt tilgængelig telefon eller andet telekommunikationsmiddel, når aftalen med udbyderen af telekommunikation indgås ved benyttelse af kommunikationsmidlet.

Disse undtagelser svarer til de gældende regler i § 10 c, stk. 1, nr. 5 og 6, der har baggrund i artikel 3, stk. 1, i det generelle fjernsalgsdirektiv. Dørsalgsdirektivet indeholder ikke undtagelser på disse områder, men da de nævnte situationer er »fjernsalgssituationer«, som ikke er praktisk relevante i relation til dørsalg (aftalen indgås ikke under et møde med den erhvervsdrivende personlig), kan dørsalgsdirektivet efter udvalgets opfattelse ikke antages at være til hinder for at gøre undtagelserne generelle. Direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser kan heller ikke antages at være til hinder for en generel undtagelse vedrørende disse aftaler, da aftalerne relaterer sig til varekøb henholdsvis brug af offentlig telefon.

Herudover foreslår udvalget at undtage auktionssalg, der er tilrettelagt således, at en væsentlig del af de bydende normalt er til stede på auktionsstedet, medmindre købet er indgået uden for fast forretningssted under omstændigheder omfattet af dørsalgsdirektivet.

Denne undtagelse svarer til den gældende ordning, jf. forbrugerftalelovens § 5, stk. 3; nr. 10, og § 5, stk. 5 (vedrørende aftaler indgået uden for fast forretningssted), og § 10 c, stk. 2 (vedrørende fjernsalg). Dørsalgsdirektivet indeholder ingen undtagelse for så vidt angår auktion, og der er således pligt til - således som det også følger af den gældende § 5, stk. 5 - at gennemføre direktivets regler for auktionssalg, der er indgået under de i direktivet nævnte omstændigheder.